

SPUNT M.

Oslík Ferda

V této vánoční době Ti chci vyprávět o oslíku Ferdovi.

Je tomu už dávno co i zvířata uměla mluvit. Tenkrát žil oslík Ferda. Ferda byl doopravdy osel, byl totiž domyslivý, sobecký, prostě viděl jenom sebe a své potřeby. Měl velký problém: Sbíral vše co mělo cenu a bedlivě to střežil. Protože se rád předváděl, chtěl, aby všichni viděli co vlastní, ale současně měl hrozný strach, aby mu to někdo nevzal.

Po dlouhém přemýšlení dostal skvělý nápad. Zabalil veškerý svůj majetek do beden, popsal každou bednu, aby věděl co v ní je a dobře ji zamkl. Potom naložil bedny na svůj oslí hřbet a nosil je sebou. Velice si liboval, jak se mu to podařilo chytře zorganizovat. Každý mohl vidět jeho bohatství a současně měl svůj majetek pod kontrolou, takže mu nikdo nemohl nic vzít.

Mnoho let tahal vše sebou a pomalu byl z toho velmi, velmi unavený. Už vlastnil úplnou horu pokladnic. Též byl trochu osamělý, neboť se mu jinší zvířátka vyhýbala. Říkala: "Ferda nema slitování ani s tím největším ubožákem. On má tvrdé srdce. Zná jen svoje sbírky." Částečně to byla pravda a také bylo pravdou, že mu někteří oslíci trochu záviděli.

Jednoho dne ale, kolem vánoc, šel Ferda kolem jisté jeskyně. Moc se divil: "Tolik zvířátek zde stojí u vchodu! To jsem jakživ neviděl." Jedno za druhým vcházely a šťastně vycházely. Ačkoliv byl unavený, řekl si: "Tam se jistě něco dostane. I já se postavím do řady."

Netrpělivě čekal, až přijde na řadu. Jak byl ale zklamáný, když se směl podívat skrz vchod jeskyně. Před ním leželo jen děťátko zabalené do plenučiček. Prece jenom nahlídl ještě jednou dovnitř, o trochu lépe a v tom uviděl, jak se na něj děťátko usmívá a jak mu ručičkami zamávalo. To už dlouho nezažil.

Najednou mu bylo teplo u srdce, takový krásný pocit, na který už úplně zapoměl. Pln radosti chtěl k děťátku. Vchod do jeskyně byl ale tak úzký, že se ze svýma bednami nemohl dostat dovnitř, ač se snažil sebevíc... Odešel smutně. Přemýšlel co dělat.

"Mám rozdat majetek, dát tam kde je zapotřebí?" "Také bych si ovšem všechno mohl nechat." Ale najednou se zátěž jevila příliš těžká, měl dost dosavadního života a chtěl se dostat přece jen do té jeskyně.

I sedl si na mez. Tráva tam byla už uschlá, sluníčko svítilo a bylo příjemně. Zvířátka kolem poskakovala a dívala se, jak Ferda přebírá svoje věci. Nechal si všechno co potřeboval k životu, tak aby nebyl druhým na obtíž. Nezapoměl na oslí pláštenku proti dešti a ještě nějaké drobnosti, které se mu obzvláště líbily. Také natepničky si nechal, aby mu, když je chladno, nenamrzly klouby.

Neměl děti ani příbuzné a tak rozdal věci známým chudým zvířátkům. Na příklad koni dal futrály na uši, on má tenké spicaté uši a v zimě je mu velmi zima na ně. Futrály byly pěkné, červené a kuň měl velkou radost.

Některá zvířátka si vzala věci a slušně poděkovala a jiná zapoměla poděkovat. Ferda se na ně nezlobil. "Vždyť ani děťátko se na mně nezlobilo pro moje oslí chyby, ale pěkně se na mně usmálo." Rekl si sám pro sebe.

Ferda zbaven zátěže, vesele proklouzl vchodem jeskyně, tam se na něj děťátko usmálo a pohládilo jej po jeho šedivých chloupkách. Jak víte oslík má šedivou srst. Ferdík byl blažený a veselý a bylo mu dobře u srdíčka.

Zdá se Ti to příliš pohádkové, anebo je to povídka o lidech?

Víš co to znamená: Bůh přišel na svět, chudý a bezbranný!

Pozehnané vánoce Ti přeje

redakce

IMPRESSUM

Š P U N T M.

Časopis české mládeže ve Švýcarsku
Zeitschrift der tschechischen Jugend
in der Schweiz

Adresa redakce: "Špunt M."
Kath.misie pro Čechy
Brauerstr. 99
8004 Zürich
Schweiz

Ročník: **3** Číslo: **4**

Vychází nepravidelně 4x za rok

VÁNOCE V AUSTRÁLII

První výklady s vánoční výzdobou se objeví o Dušičkách, kdy už všechno bohatě rozkvétá v sílících slunečních paprscích. Skla výloh jsou polepena sněhovými hvězdičkami, záplavou sněhu z vaty. Záhy začíná prodej vánočních stromků, zlatých, stříbrných, bílých, či sytě zelených - dají se složit do krabice. Právě jehlíčnaté stromy jsou v Austrálii vzácné. Důležitou součástí australských vánočních je nákup a rozesílání pohlednic. Je slušné poslat vánoční pozdravy všem známým a

všem sousedům v ulici, doručit je musí ovšem pošta. Každý je může počítat na desítky a chloubou každé rodiny je dostat jich co nejvíce. Poštovní správa s touto vášní počítá a vydává proto zvláštní vánoční známky.

Dětem, které se nemohou dočkat vánočních dovolí rodiče ustrojít stromček třeba týden předem, ale dárky dostanou až ráno na Boží hod.

Češi zůstali u svých zvyků a čekají se štědrovečerní večeří na první hvězdu. Australské vánoce mají málo společného s českými, s těmi prvními v Betlémě, však oproti našim to, že jsou v létě, protože betlémské vánoce nebyly určitě bílé.

Vánoční muž jistě dětem závidí jejich obíčení

vejsou ty mraky užasné,
[volkolepé? jako velké
peniny z vody]

Mohla byt' tady ležet
celé dny, a pozorovat mraky

s kapinkou fantazie v nich
všeš rozeznat velmi moc
věci. Co v nich vidíš, Line?

Tak těmhle ten vypadá, jako máš
želand na snapě. Ten tam, jako
plamen, vystupující z ohně...

Ten mrak tam vypadá jako profi
Michalangelo, zřejmě malíř
architektura, takže ten je jako
[červený]

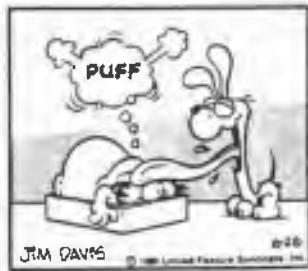
Óh! Krásně jsi to popověl
Line, a co vyáš v mrakách
Ty, Charlie?

CHĚL, jsem říct, že tam vidím
každou a každého koně, ale
kž jsem svůj nábor změnil.

COMICS

Recette à la Daggy

"Narodil se Kristus Pán veselme se..."

Již za nedlouho budou Vánoce a jaké by to byly svátky radostí a pokoje bez vánočního cukroví!? Tak vám přináším 2 recepty mých prababiček:

OŘECHOVÉ KULIČKY

4 bílky , 200g moučk.cukru
200g str.orechů

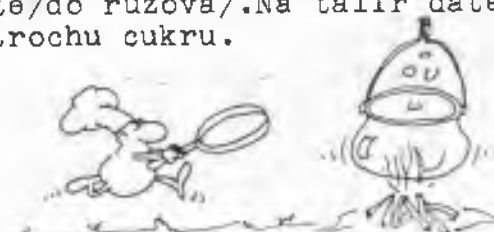

Pečete ve středně teplé troubě, hotové kuličky /do růžova opečené/ obalíte buď ve str.čokoládě a nebo v kokosu.

LOMNICKÉ KROUŽKY

100g tuku, 2 žloutky, 50g cukru, sůl, citronová kůra, 400g polohrubé mouky, 20g droždí, mléko, 50g ořechových jader, 150g cukru, voda

Nejprve si připravíte z mléka, trošky cukru, moky a droždí kvasek. Vykynutým zaděláte z uvedených potravin tužší těsto asi jak na vánočky. Do zadělaného vpracujete hrubě rozsekané ořechy. Z vykynutého těsta vyválíte šišku, krájíte kousky veliké jako menší ořech, vyválíte z nich tenké válečky 12-15cm dlouhé, spojíte je v kroužky, kladete na pomazaný plech, necháte chvíli kynout a upečete/do růžova/. Na talíř dáte trochu teplé vody a trochu cukru.

Kolečka rychle v talíři omočíte, obalíte v práškovém cukru a ve vlažné troubě po pečení osušíte.

Doufám že vám to bude chutnat
váše

Wagner

* CO-KDY-KDE *

- 26.12.87 -** Exercicie, sport a zábava ve Sv.Martině
pro mládež nad 17 let.
- 2.1.88** taneční pro mládež ve Winterthuru
- 9.1.** Bádenský ples pro starší
- 16.1.** taneční
- 23.1.** schůzka mládeže v Curychu na misi
- 28.1.** Ivan Mládek má představení v Unterengstringen
Rest., „Zum Eckstein“ ve 20,00 hod.
- 29.1.** Mládežnické bohoslužby v Curychu a Winterthuru
na oslavu 100-letého výročí úmrtí Dona Boska
- 30.1. + 31.1.** zakončení tanečního kursu s **PRODLOUŽENOU**
- 6.2.** lyžařský tábor pro děti na Hoch Ybrig.
- 13.-20.2.** Přihlašte se do konce roku!
- 26.2.** "Semafor" má představení v Unterengstringu,
rest., „Zum Eckstein“ v 20,00 hod.
nebo 27.2. ve 20,00 hod. ve Winterthuru
v "Sommertheater"
- 5.-27.3.** Exercicie v Morschachu, které vede Otec Přerovský
Téma: Don Bosco

Pro každého něco -

- i pro Tebe!

HUMOR

樂宮榜

● „Dobrý den, sousede! Tak jak bylo na horách?“
„Ani se nepřesete, celý týden nám je nom lilo a lilo.“
„Ale vždyť jste krásně hnědy.“
„To je rez.“

— původně jsem přelal fotbalové zápasy, ale tahle není tak nebezpečná...“

Zdeněk Žálek

SPUNTAK

Jarda omlouvá ve škole bratra.
Učitel se ptá:
„A co mu chybi?“
Jarda: „Domácí úkol.“

NEWS

SPUNKY

Žáci psali při hodině českého jazyka slohový úkol na téma Návštěva u babičky. Nejkratší práci odevzdala Hanka. Zněla: „Babička nebyla doma“

„Slyšel jsem, že si tvoje žena udělala řidičský průkaz. Jak jezdí?“
„Jako blesk.“
„Vážně?“
„No, taky ji přitahuje každý strom.“

" LIDSKÁ SRDCE PROMLUVILA "

Stalo se to už před více než sedmdesáty léty v předvečer Štědrého dne v Bílovicích nad Svitavou, v obci vzdálené jen několik málo kilometrů od Brna. V té době tam bydlel básník a spisovatel, redaktor časopisu Moravský kraj - Rudolf Těsnohlídek. Miloval tento kousek moravské země, toulával se rád po lesích, navštěvoval přátele.

Spisovatel Rudolf Těsnohlídek, který popsal příběh malé Lidušky

Na Bílovice padal podvečer. Do šera a lesního ticha vrzal je sníh pod nohama tří mužů, kteří se rozhodli dojít si na poslední chvíli do lesa pro vánoční jedličku. Spisovatele doprovázel malíř Koudelka a místní hajný Tesař. Tmy stále přibývalo. Náhle uslyšeli sotva slyšitelný nářek. Zprvu si mysleli, že to sténá poraněné zvíře. V tu chvíli zapomněli na vánoční stromeček a vydali se za hláskem. Když přišli blíž, poznali, že to pláče dítě.

R. Těsnohlídek později napsal: "Strnuli jsme úlekiem. Představili jsme si, jak tu stojí ve vetších haděrcích, v tenké sukničce a čeká. Snad je tu matka postavila v závětří houštiny, aby počkalo, až nasbírá klestí, a ono se bojí tmy a nadcházející noci.. Ale když jsme rozhrnuli poslední větve podrostu, spatřili jsme hrůzu větší, než jsme očekávali. Leželo tam malé robátko, nahé, jen čepeček na hlavě a košilku rozhalenou na špinavé, tenké peřince, nepatrná dolinka mezi tuhými kořeny byla mu kolébkou, jeslemi tohoto betléma. Malé tělíčko již zmodralo mrazem, ručky hrabaly sníh a jehličí, neboť poprvé asi pokleklo a padlo zas celým tělíčkem na studenou matku zemi, čekajíc, že bude méně necitelná, než matka, jež je tu nechala."

Kamarádi nejprve volali, domnívajíce se bláhově, že se necitelná matka ozve. Pak dětátko zabalili do vetché peřinky a spěchali s ním do myslivny. Teplo a péče dobrých lidí vrátily malému zmodralému tělíčku život.

"Dobří lidé už ji neopustili a byli mnozí, víc než jsme očekávali, kdož projevili zájem o její osud. Uzdravila se z těžké nemoci, rány na těle se zahojily a Liduška našla domov nový," končí Těsnohlídek své vyprávění.

Památník děvčátka odloženého na prahu vánočních svátků v lese

Jako soudničkář byl pak přítomen i další kapitole tohoto příběhu v soudní síni brněnského zemského soudu, před kterým se matka zodpovídala ze svého zločinu. Bylo jí dvacetšest let, byla silná, zdravá. K činu se přiznala a hájila se tím, že jí k odložení dítěte dohnala bída. Dítě zanesla do bílovických lesů s tím, že je tam stejně někdo najde a vezme si je. Prý po celou dobu muže z dále sledovala a potom utekla. Když však zjistila, že je jí policie na stopě, sama se přihlásila.

Ať to bylo tak či onak, Těsnohlídek končí svou soudničku: "Byla z nepravdy usvědčena svědectvím. Vyslechla s klidem rozsudek, kterým jí byl vyměřen trest pěti měsíců těžkého žaláře, zostřené ve čtrnásti dnech tvrdým ložem. Po malé Lidušce se ani nezeptala."

Neobvyklý případ krutosti připomíná na místě, kde ji tři přátelé náhodou zachránili, malý pomníček Lidušce. Dodnes k němu lidé o vánocích pokládají kytice z chvojí a i nedaleký stromeček bývá ozdoben prostými vánočními ozdobami.

Poznáte, děti, který z chlapců vylezl na strom a trhal jablka?

Kolik zde se točí kruhů?

? 2 2 2 2 ?

K zakončení našeho tanečního kursu
se bude ve Winterthuru konat už tradiční
(reservujte si místa předem)

PRODLOUŽENÁ

6.2. 20:00

CO-KDY-KDE***CO-KDY-KDE***CO-KDY-KDE***CO-KDY-KDE***

IVAN MLÁDEK

& SID KUČERA

PATEK 29. LEDNA 88

UNTERENGSTRINGEN/ZH

REST. ZUM ECKSTEIN

20⁰⁰ hod.

CO-KDY-KDE***CO-KDY-KDE***CO-KDY-KDE***CO-KDY-KDE***

Divadlo

SEMAFOR

JIRÍ KRAMPOL

MILOSLAV ŠIMEK

STELLA ZÁVORKOVÁ

& SID KUČERA BAND

UNTERENGSTRINGEN-ZÜRICH 20⁰⁰
Rest. ZUM ECKSTEIN 25.2.88

WINTERTHUR 20⁰⁰
SOMMERTHEATER 27.2.88

SCHAFFHAUSEN 17⁰⁰
Rest. EBNET 28.2.88

CO-KDY-KDE***CO-KDY-KDE***CO-KDY-KDE***CO-KDY-KDE***

LYŽAŘSKÝ TÁBOR

od 13. do 20.2. se koná
tábor na Hoch Ybrig.
Přihlášky do konce roku
u P. Šimčíka.

13

KONDOŘI

V zoologické zahradě Wilhelmě v Stuttgartě Bad Cannstattu seděli dva kondori a vzpomínali na svou vlast. Jejich předkové žili ve vysokých Andách od Equadoru, Peru, Bolívii, Chile až po Patagonii. A nejraději poletovali ve výši od tří až do pěti tisíc metrů.

„Jak krásně bylo v naší vlasti a zde sedíme v malé kleci,“ pravil jeden.
„Máš pravdu, ale tam nás člověk pronásledoval a takřka vyhubil, zde nás však chrání a opatruje. Kdyby nebylo zoologických zahrad, brzy by nás počítali mezi vymřelé tvory.“

A konečně! Máme-li co jíst a pít a cítíme-li se v bezpečí, je nám nejlépe. My nejsme jako člověk, který nemůže být bez svobody!“

ZKUS TO !

DO OKEN si o vánočních svátcích můžeme pověsit půvabné pečivo vyfotografované na našem obrázku. Připravíme je z 500 g medu, 100 g másla (dvojky), 100 g cukru, 750 g mouky, 1 balíčku prášku do pečiva, případně i balíčku koření do perniku, loupáných a púlených mandlí, 1 vrchovaté lžice hnědého cukru, 1/8 litru vody (přísady jsou uvedeny pro dvanáct kusů). Med, tuk a cukr dáme přejít varem a vystydnout. Přidáme prosátou mouku, prášek do pečiva, koření a vše dobře promícháme. Těsto, které vypracujeme, musí přes noc odpočívat. Podle své fantazie si uděláme předlohy z kartonu. Druhý den těsto vyválíme do síly 10 mm a pomocí šablon vykrajujeme tvary. Ozdobíme je mandlemi. Pak rozpustíme ve vodě do hněda upražený cukr a nanese na perník. Pečeme ve středně teple troubě 15—20 minut.

Nikde na světě nejsou lidé tak spořiví až chamtiví, tak strádaví až lakotní jako ve Skotsku. Jedna skotská maminka říká manželovi: - Už dva dny cucá náš Patrick ten bonbón. Neměli bychom mu ho už vybalit z celofánu ?

Rožmberk

Hradní sídlo vybudovali nad malou osadou v nejjihnějším cípu Jižních Čech příslušníci jedné větve rodu Vitkovců před rokem 1250. Hrad, stojící na vysokém zalesněném ostrohu, pojmenovali podle svého rodového erbu – červená růže ve stříbrném poli – a začali se nazývat Rožmberkové.

Původně raně gotický Rožmberk tvořila vysoká válcová věž a hradní palác, takzvaný Horní hrad, obehnaný hradební zdí a příkopem. Zde se v prvních letech jeho existence konala všechna setkání rodu Vitkovců, ačkoli jim tehdy patřilo v Jižních Čechách již dalších šest pevných hradů.

Později ztratil Rožmberk význam rodového hradu a po bitvě na Bílé hoře propadl konfiskaci a připadl do cizích rukou, kde zůstal až do roku 1945. Za tu dobu se mnoho nezměnil. Vybavení interiérů je výrazným dokladem romantických zálib a rodových tradic, příkladem rodového muzea v němž se originální díla a uživatelské předměty často ocitají mezi mistrnými napodobeninami.

Gar-

field

P.P.

8635 Dürnten

